සංස්කෘත නාට්‍යයේ ප්‍රභවය

කේ. බී. ජයවර්ධන

This article deals with the origin of Sanskrit Dramaturgy. This gives a brief account of various views of scholars' and illustrates more evidence based on samvada-sukta within the vedic Literature, texts of Brahmanas and also Upanishads. The subject of this article consists of common folk-tales and fables with special references to the religious performances and rituals and the language used by the actors who represented a variety aspects of their societies.

සමාජයේ සිටින සියලු දෙනාට පොදුවේ රස විඳිය හැකි කලාවකි නාට්‍ය කලාව. ලෝකයේ සෑම ජන සමාජයක ම නාට්‍ය කලාව ක්‍රමයෙන් දියුණු වී ඉදිරියට ගොස් තිබේ. පෙරදිග නාට්‍ය කලාවේ ආරම්භය ද භාරතීය ශිෂ්ටාචාරයේ මුල් යුගය තරම් දිව යන අයුරු මැනවින් ප්‍රකට වේ. සංස්කෘත නාට්‍ය කලාවේ ප්‍රභවය පිළිබඳ පෙර අපර දෙදිග විද්වද් මත රාශියක් ඇත. ඒවායින් ලැබෙන දෘෂ්ටාන්තවලට අනුව සංස්කෘත නාට්‍ය සාහිත්‍යයේ ප්‍රභවය විමර්ශනය කළ හැකි ය.

වෛදික යුගයේ ග්‍රන්ථවලින් හා පුද පූජාවලින් ලැබෙන දෘෂ්ටාන්තවලට අනුව පැරණි වෛදික සාහිත්‍යයේ නාට්‍ය විශේෂයක් හෝ නාට්‍ය ශෛලියක් දක්නට නැත. සංස්කෘත නාට්‍යයට අයත් මූලික කෘති විමසා බලන විට නාට්‍ය රීතියට අනුව රචිත කෘතීන් ක්‍රිස්තු වර්ෂ මුල් භාගයට අයත් වේ. මෙමගින් ලැබෙන තොරතුරුවලට අනුව නාට්‍ය සාහිත්‍ය කාව්‍ය සාහිත්‍යයට වඩා නූතන බව මනාවත් පැහැදිලි ය. සංස්කෘත භාෂාව හා සාහිත්‍යය

© කේ. බී. ජයවර්ධන

[illegible]

මානව ශාස්ත්‍ර පීඨ සංග්‍රහය, 8 කලාපය, 2008, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය